PSALMUL 79

1. [1]Doamne, năvălit-au neamuri
peste moștenirea-Ți iar,
Templul Tău îl pângăriră,
întinară-al Tău altar,
/: prefăcând Ierusalimul
în ruină și amar, :/
Doamne, în ruini și-amar.

2. [2]Ale robilor Tăi trupuri
fără viață le-au lăsat
și din carnea lor pe câmpuri
fiarele s-au săturat,
/: ale cerurilor păsări
prin păduri i-au sfâșiat, :/
Doamne, cum i-au sfâșiat!

3. [3]Ca și apa al lor sânge
l-au vărsat când i-au lovit,
cât a fost împrejurimea-
Ierusalimului iubit...
/: Vai! și nimeni, nimeni
morții să-i îngroape n-a
venit, :/
Doamne, nimeni n-a venit.

4. [4]Am ajuns de-ocară, Doamne,
la vecini, de râsul lor,
de batjocuri și rușine
celor care ne-nconjor,
/: de disprețul, de ocara
și de râsul tuturor, :/
Doamne, râsul tuturor.

5. [5]DOAMNE, până când,
o, Doamne, ține supărarea Ta,
până când fără-ncetare
arde-va mânia grea,
/: până când cu-ai Tăi
întruna Tu Te vei purta așa, :/
Doamne, până când așa?

6. [6]Varsă-Ți Tu mânia
peste neamul cel cu gândul rău,
peste țările în care
nu-i chemat Numele Tău,
/: [7]căci pe Iacov îl mâncară
pustiind locașul său, :/
Doamne, tot locașul său.

7. [8]Doamne, nu-Ți aduce-aminte
de-al strămoșilor păcat,
ci degrab’ ne iasă-n cale
ajutoru-Ți îndurat,
/: că-n așa nenorocire
stăm de timp îndelungat, :/
Doamne, timp îndelungat.

8. [9]O, ajută-ne Tu,
Domnul mântuirii noastre,
azi
pentru-a Numelui Tău slavă,
scapă-ne de la necaz,
/: iartă-ne fărădelegea,
șterge plânsul de pe-
obraz, :/
Doamne, plânsul de pe-
obraz!

9. [10]Pentru ce să zică cei răi:
„Unde-i Dumnezeul lor?”
Fă să știm în fața noastră,
să arăți Tu tuturor
/: că nu lași pe-ai Tăi, o, Doamne,
și răzbuni al lor omor, :/
Doamne, alor Tăi omor.

10. [11]Să ajungă pân’ la Tine
plânsul robilor ce-Ți cer
să-i scapi Tu cu braț
puternic,
să rupi lanțul lor de fier!
/: Doamne, scapă-i Tu și-
ajută-i
pe-ai Tăi care-n chinuri
pier, :/
Doamne, care-n chinuri pier!

11. [12]O, de șapte ori întoarce

la vecini tot ce-au lucrat,
și batjocurile care Ție
Ți le-au aruncat,
/: toate hulele pe care
încă nu le-ai răzbunat, :/
Doamne, nu le-ai răzbunat!

12. [13]Și-atunci, Doamne, noi,
poporul turmei Tale,-Ți vom
cânta,
Te vom lăuda de-a pururi
până vecii vor ținea,
/: și din neam în neam vesti-
vom
lauda și slava Ta, :/
Doamne, numai slava Ta!